

ارتقاء سرزندگی در معماری فضاهای آموزشی و هنری کودکان با تحلیل عوامل ادراکی موثر در محیط

سارا بارانی^۱، سیاوش رشیدی شریف آباد^{۲*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، کرمان، ایران، (m_sarabarani@yahoo.com)

۲- استادیار، عضو هیات علمی گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر بابک، شهر بابک، ایران، (s.rashidi@srbiau.ac.ir)

چکیده

امروزه اکثر فضاهای آموزشی و هنری مختص کودکان در کشور فاقد سرزندگی لازم می باشند. در حالی که اهمیت نشاط و سرزندگی کودکان در رشد و خلاقیت آنها و ساختن آینده روشن بر کسی پوشیده نیست. هدف اصلی این تحقیق، بررسی معیارهای تاثیرگذار در ارتقاء سرزندگی فضاهای آموزشی و هنری مختص کودکان از طریق ساماندهی منظر است. منظر دربرگیرنده اطلاعات فراوانی است که میتوان آنها را به دو دسته عناصر کالبدی و عوامل ادراکی تقسیم کرد. حضور کودکان و نحوه فعالیت و عملکرد آنها در فضا از عوامل ادراکی می باشند. از طرف دیگر شرط لازم برای سرزندگی، تنوع کالبدی مناسب در منظر است که می تواند بستر مناسبی را برای حضور افراد مهیا کند. تحقیق حاضر از طریق توزیع پرسشنامه و تجزیه و تحلیل نتایج آنها انجام شده است. میزان سرزندگی فضاهای آموزشی و هنری مختص کودکان در مناطق مورد مطالعه ضعیف ارزیابی شد. از طرف دیگر میزان تاثیر عوامل سازنده منظر عینی و ذهنی در سرزندگی محیط بررسی شده و نتایج نشان دادند که منظر ذهنی در ارتقاء سرزندگی فضاهای آموزشی و هنری نقش موثرتری نسبت به منظر عینی دارد.

واژه های کلیدی: سرزندگی، معماری، کودک، خلاقیت، هنر